

ΧΙΩΝ

ΧΡΟΝΙΚΑ ΠΑΓΕΡΑ

Κατέρχεσθε, κατέρχεσθε έλαφραί, στροβιλιζόμεναι, χοροπηδῶσαι, άβραι τοῦ αἰθέρος κόραι! κατέλθετε διὰ νά σχηματίσητε συμπυκνούμεναι τήν λευκήν όθόνην ήτις θά έπεκταθῇ έπί τῆς πόλεώς μας και θ' αποδώσῃ εἰς αὐτήν θέαν τόσον εὐμορφον, τόσον γραφικήν, οἷαν αποδίδει τό βουρνούζιον εἰς τήν ήλιοκαή όψιν τοῦ Ἀραβος!

*

Τί εἶσθε σεῖς μικρά λευκά μόρια τὰ όποῖα περιίπτασθε περιδινούμενα εἰς τό κενόν; πόθεν προέρχεσθε; πόθεν ή τόση πληθύς σας; Μήπως κατ' αὐτήν τήν έποχήν πίπτει τό άνθος τῶν δένδρων τῶν έπουρανίων κήπων; μήπως άλλάσσουσι πτίλον οἱ άγγελοι; Ποῖος στέλλει τό λευκόν αὐτό δῶρον εἰς τήν γῆν;

Τὰ νέφη.

Καί διατί τὰ νέφη;

Διότι εἶνε ηὐχαριστημένα έκ τῆς άποτυχίας τοῦ κ. Ρηγοπούλου, όστις δέν θά τυραννῇ πλέον τὰς νεφέλας μετεωρίζόμενος εἰς τὰ ύψη από τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς.

*

Όλα λευκά! οἱ λόφοι, τὰ δένδρα, αἱ πλατεῖαι, αἱ όδοί, αἱ στέγαι. Όλα λευκά. Εἶνε μία τῶν σπανιωτάτων περιστάσεων καθ' ήν ή πόλις μας υπό έποψιν εὐπρεπείας δύναται νά έβγῇ άσπροπράσινος. Όλα λευκά, αἱ καπνοδόχοι, τὰ ἱμάτια, αἱ όμβρέλλαι και αὐτά τῶν δρόμων τ' αὐλάκια εἰς τὰ όποῖα έρρεεν έως χθές νερόν άκάθαρτον και μέλαν ως τό τῆς Στυγός. Δύο μόνα πράγματα δέν ήσπρισαν μέ όλην τήν ποσότητα τῆς καταπείσουσης χιόνος: οἱ μύστακες ένός έξηκοντούτου γνωρίμου μου καί... ό κ. Δηληγιάννης!

*

— Ἦτο καιρός νά πέσῃ τόσον άσπρο, άκούω νά λέγῃ κάποιος.

— Διατί;

— Μά... λίγο μαῦρο έπесе τήν Κυριακή;

*

Καί όμως όταν συλλογίζωμαι εἰς ποῖον ρόπον, εἰς ποῖον βόρβορον άγενῇ μέλλει νά μεταβληθῇ άμα ως άρχίσῃ ή τῆξις όλη αὐτή ή άσπιλος λευκότης, ένθυμούμαι άμέσως τήν πολιτικήν και τὰς έκλογάς και άναλογίζομαι ποῦ καταλήγει ό ένθουσιασμός και αἱ διαδηλώσεις και αἱ χιλιάδες τῶν λευκῶν ψήφων.

*

Όλα λευκά, όλα λευκά!...

Ἄλλ' ιδού, τό όμοιόμορφον λευκόν στρώμα διακόπτει άπαισίως έν μέλαν στίγμα, μία μαύρη σημαία κυματίζουσα έπί τοῦ άετώματος τοῦ Πανεπιστημίου έπί τῷ αἰφνιδίῳ θανάτῳ τοῦ έπιφανούς καθηγητοῦ και άρτι έκλεγέντος βουλευτοῦ Ἀττικῆς Μιλτιάδου Βενιζέλου.

Ἦ πόλις ή πανηγυρίσασα προχθές τήν νίκην τοῦ έξόχου έπιστήμονος, τοῦ πεφωτισμένου άντιπροσώπου τῆς, τοῦ

χρηστοῦ οικογενειάρχου θρηνεῖ σήμεραν τήν άπροσδόκητον και δυσαναπλήρωτον αὐτοῦ άπώλειαν.

Αὐταί εἶνε αἱ φοβεραί άντιθέσεις τῶν άνθρωπίνων πραγμάτων και μέ τόν μελαγχολικόν τοῦτον συλλογισμόν κλείω τὰ παρόντα παγερά χρονικά μου.

Μαῦρος Τάτος

ΨΙΧΙΑ

Έντός τῆς κάλπης ένός τῶν ύποψηφίων τοῦ νομοῦ Εὐβοίας άγνοοῦμεν εἰς τίνα δῆμον εὐρέθησαν άντί σφαιριδίων... κόπρος αἰγός!

Ἦ χρῆσις τοῦ νέου τούτου και ὅπως πρωτοφανοῦς έκλογικοῦ έθους άποδεικνύει τρανῶς ότι οἱ Ἕλληνες ήρχισαν νά κατανοῶσι τήν άληθῆ σημασίαν τῆς ψήφου των.

*

Εἰς άλλην κάλπην ύποψηφίου εἰς έτερον νομόν άνευρέθησαν σφαιρίδια έκ χώματος.

Ίσως οἱ άγαν εὐσεβεῖς έκλογεῖς έχοντες ύπ' όψει τό μάταιον τῶν άνθρωπίνων και μάλιστα τῶν έκλογικῶν ήθελον νά ύπενθυμίσωσιν εἰς τόν ύποψήφιον τό πένθιμον ρήτόν τῆς γραφῆς: Γῆ εἰ και εἰς γῆν άπελεύσει.

*

Εἰς τόν νομόν Ἀττικῆς άπέτυχε και ό κατὰ τὰς έκλογάς τῆς 7 Ἀπριλίου πολὺς Ζυγομαλάς.

Ἦ άποτυχία αὕτη — πρόσκαιρος άς έλπίσωμεν — τοῦ νεαροῦ πολιτευτοῦ άποδεικνύει τό φιλελεύθερον τοῦ Ἕλληнос, όστις διὰ μυριοστήν φοράν εδῆλωσεν ότι ό τραχηλός του δέν ύποφέρει οὔτε ζυγόν οὔτε Ζυγο-μαλάν!

*

Ό κ. Ράδος, τοῦ μακαρίτου συνδυασμοῦ τῶν Δώδεκα, έφέρετο κατ' άρχάς ως πρώτος έπιλαχών. Μικράν άτομικήν ένέργειαν άν κατέβαλε θά έσώζετο· άλλὰ δέν έτόλμησεν ίσως, έπειδή ή ένέργειά του θά έχαρακτηριζέτο ως ραδιουργία.

*

Ό δέ Γεννάδιος;

Ω! ό ήρως αὐτός τῶν λόγων εἰργάσθη όσον οὔδεις άλλος ύπέρ τῆς έπιτυχίας τοῦ... συμπολιτευομένου συνδυασμοῦ.

Μετά τήν ήτταν ήκούσθη έκλογεύς τις λέγων πενθίμως:

— Μὰς έφαγαν τ' άνώμαλα ρήματα τοῦ Γενναδίου!

*

Ό μόνος έκ τῶν έπιτυχόντων όστις κατι έκέρδισεν έκ τῆς έκλογῆς αὐτῆς ύπῆρξεν ό κ. Στέφανος Ξένος, όστις εἰς τέσσαρας χωλοῦς και άσθματικούς στίχους τοιχοκολληθέντας τήν ήμέραν τῆς έκλογῆς άπεκλήθη ήρωας.

Μανθάνομεν ότι συνεπεία τούτου τό μέγα παρὰ τήν πλατεῖαν τοῦ συντάγματatos ξενοδοχεῖον τῶν Ξένων, μέλλει νά μετονομασθῇ « Ξενοδοχεῖον τῶν Ἡρώων » και

τ' ἀνάγκην ἢ ἐν τῇ Ψυρρῇ πλατεῖα τῶν Ἡρώων « πλα-
τεῖα τῶν Ξένων ».

Εἰς τὸ τμήμα τοῦ χωρίου Μαντουδίου, κτήματος τοῦ
κ. Βουδούρη, ὁ ὑπουργικὸς συνδυασμὸς οὐδεμίαν ἔλαβε μέ-
λαιναν ψῆφον. Τὸ πρᾶγμα ἐφάνη τόσον ἀνεξήγητον, ὥστε
δις ἐτηλεγραφήθη ἐντεῦθεν πρὸς διασάφησιν καὶ δις ἐλή-
φθη ἡ αὐτὴ ἀπάντησις.

Δὲν ὑπῆρχε τοῦλάχιστον εἰς ἀνθρακεὺς μεταξὺ τῶν
ἐκλογέων διὰ νὰ ρίψῃ μέλαιναν ψῆφον ;

Ἀπεβίωσε καὶ τὸ δημοκρατικὸν κόμμα τῆς βουλῆς μας,
κόμμα ἰσχυρὸν, ἀσθενικόν, ἀλλὰ πάντοτε ὑπάρχον. Μὴ ἐκ-
τεθέντος τοῦ κ. Φιλαρέτου (τέως βουλευτοῦ Βόλου) καὶ ἀ-
ποτυχόντων τῶν κκ. Χοῖδᾶ καὶ Ῥηγοπούλου τὸ δημοκρα-
τικὸν κόμμα ἐξέλειπε καὶ ἡ βασιλεῖα δύναται νὰ κοιμᾶται
ἡσυχός.

Καὶ ἰδοὺ τίνι τρόπῳ ἐκλείπει μία σπουδαιοτάτη πολι-
τικὴ ἀπόχρωσις ἐκ τῆς βουλῆς ἀκόπως σχεδὸν καὶ χωρὶς
νὰ χρειασθῶσι βασιλικά ἔξοδα.

Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος πάλιν διὰ μιᾶς μονοκονδυλίας
του, δι' ἐνὸς ψηφίσματός του ἠκύρωσε τὴν ἐκλογὴν Ἀθη-
νῶν καὶ Κερκύρας ὡς πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν νεωτερικῶν μό-
νον. . . Καὶ τὴν ἠκύρωσε πεισθεὶς εἰς λόγια ἐβραϊκά, εἰς
τὴν καταγγελίαν δηλαδὴ μερικῶν ἐκλογέων Ἰσραηλιτῶν,
οἵτινες — τί παράδοξον ! — κατήγγειλαν τοὺς ὑπουργι-
κοὺς ὑποψηφίους ἐπὶ δωροδοκίᾳ !

Δὲν θαυμάζομεν τὴν ἐνεργὴν συμμετοχὴν τῶν Ἰουδαίων
εἰς τὰ ἐκλογικά, ὅσον θαυμάζομεν τὸ θάρρος τοῦ Συλλό-
γου· ἐνῷ παρῆλθον αἱ ἐκλογαί, αὐτὸς ἐξακολουθεῖ νὰ ψη-
φίῃ !

Λέγεται, ὅτι μεταξὺ τῶν ψηφοφορησάντων ἐνταῦθα καὶ
ἀλλαχοῦ ὑπῆρξαν καὶ . . . τεθνεῶτες.

Τὸ ὑπερφυσικὸν τοῦτο φαινόμενον, μόνον ἐν Ἑλλάδι
συμβαίνει, μαρτυρεῖ τὴν μεγάλην τῶν Ἑλλήνων ἀγάπην
καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὰ πολιτικά των δικαιώματα, ὥστε
καὶ μετὰ θάνατον νὰ τὰ ἐνθυμοῦνται. Ἐπειδὴ δὲ δὲν δύναν-
ται ν' ἀνασείσωσι τὴν πλάκα τοῦ τάφου των καὶ νὰ με-
ταβῶσι μὲ τὸ σουδάριον εἰς τοὺς ναοὺς νὰ ψηφίσωσιν, ἀνα-
λαμβάνουσιν ἄλλοι ἀντ' αὐτῶν τὸ εὐσεβὲς αὐτὸ ἔργον καὶ
ψηφίζουν ὑπὸ τὸ ὄνομά των.

Ὁ Ἀββακοὺμ μᾶς ἐπεμψε τὸ ἐξῆς ἐδάφιον ἐνὸς τῶν
φαλμῶν τοῦ Δαυὶδ, ἐξ οὗ κατὰ τὴν ἰδέαν του ἀποδει-
κνύεται ὅτι καὶ παρ' Ἑβραίοις ἐπεκράτει ἡ συνήθεια νὰ
συνδυάζωνται συμπολιτευόμενοι μετ' ἀντιπολιτευομένων,
ἂν καὶ ἐκτοτε τὸ τοιοῦτο ἐθεωρεῖτο ἀνήθικον: « Σὺν ἀν-
θρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν καὶ οὐ μὴ συνδυάσω
μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν ».

Ἀπέθανε καὶ εἰς βουλευτῆς, ὁ κ. Καλαμογδάρτης τῶν
Πατρῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς ἔτι τῆς ἐκλογῆς, καθ'
ἣν ἐπέτυχε. Καὶ ἐγεννήθη ἀμέσως τὸ νομικὸν ζήτημα ἂν
τὴν θέσιν αὐτοῦ ἔπρεπε νὰ καταλάβῃ ὁ ἀμέσως ἐπόμενος
ἢ νὰ γείνῃ νέα πάλιν ἐκλογὴ πρὸς ἀντικατάστασιν του.
Τὸ ζήτημα φαίνεται ὅτι ἐλύθη ὑπὲρ τῆς τελευταίας γνώ-
μης καὶ εὐλόγως. Ὁμολογουμένως θὰ ἦτο ἀστείον θέαμα

βουλευτικὴ κληρονομία περιερχομένη αἰφνὴς εἰς ἀνθρώπον
ὑπὲρ τοῦ παντοιοτρόπου τοῦ ὁποῖου ἀποκλεισμοῦ ἐκ τοῦ
βουλευτικοῦ ἀξιώματος θὰ εἶχεν ἴσως ὑπὲρ πάντα ἄλλον
μοχθήσῃ αὐτὸς ὁ ἀκούσιος κληροδότης.

Δὲν εἶνε δὲ ὁ μόνος αὐτός θάνατος ὁ ἐνσκήψας μεταξὺ
τῶν τάξεων τῶν ἄρτι ἐκλεχθέντων. Καὶ τοῦ σεβαστοῦ κα-
θηγητοῦ καὶ ἀπὸ μιᾶς ἐβδομάδος βουλευτοῦ Ἀττικοβοι-
ωτίας κ. Βενιζέλου ἡ τελευταία ἐπῆλθεν αἰφνιδίως προτοῦ
προφθάσῃ νὰ καταλάβῃ καὶ τὴν ἐν τῇ βουλῇ ἑδραν του. Πολὺ
γρουσουζικὴ φαίνεται νὰ εἶνε αὐτὴ ἡ εὐρεῖα περιφέρειαι.

Διαδίδεται δὲ ὅτι καὶ ἄλλοι τινὲς μεταξὺ αὐτῶν, ὡς
καὶ τῶν ἀποτυχόντων ὑποψηφίων, ἀσθενοῦσι καὶ τινες μάλ-
ιστα βαρέως. Τὸ πρᾶγμα εἶνε βεβαίως λυπηρὸν καὶ μὴ
ἐπιτρέπον ἀστεϊσμούς. Ἀλλ' ὅμως δὲν ἀντέχομεν εἰς τὸν
πειρασμὸν νὰ σκεφθῶμεν ὅτι τὸ θέμα θὰ ἦτο καλλίστη ὕλη
πρὸς ἀντιπολίτευσιν τοῦ νέου ἐκλογικοῦ συστήματος, ἀπὸ
τοῦδε δὲ φανταζόμεθα κανὲν δρᾶμα συντασσόμενον ὑπὸ
τινος τῶν μανιωδῶν πολεμίων τοῦ κ. Τρικούπη ὑπὸ τὸν
πρόχειρον ἤδη καὶ ἑτοιμον τίτλον: *Τὰ θέματα τῆς εὐρείας
περιφέρειας.*

Αἰωνία ἡ μνήμη καὶ τῆς τριανθοῖας !

Ἡ ρωμαϊκὴ διεμοίρασεν εἰς τρία τὸν κόσμον. Ἐνδοξο-
τέρα τῆς ρωμαϊκῆς ἡ ἀθηναϊκὴ διεμοίρασεν εἰς τρία... τεσ-
σαράκοντα χιλιάδας μαύρων ψήφων, ἐξ ὧν ἕκαστος τῶν
ἀποτελούντων αὐτὴν ἔλαβε τὸ ἀνάλογον μεριδίον.

Ὁ φίλτατος κ. Παραδρμένος τὴν ἐσπέραν τῆς Κυ-
ριακῆς, ἅμα ἤκουσε τὴν καταπληκτικὴν πλειονοψηφίαν
τῶν ὑποψηφίων τοῦ ὑπουργικοῦ συνδυασμοῦ ἀνέκραξε :

— Τί ἀνοησία νὰ ἐκτεθοῦν ἑνδεκα μόνον ὑπουργικοὶ ὑ-
ποψήφιοι καὶ νὰ μὴ ἐκτεθοῦν καμμιά τριανταρὶχ, ἀφοῦ ἐ-
πρόκειτο νὰ βγοῦν ὅλοι !

Αξενόμοιο

ΕΚΛΟΓΑΙ

Consumatum est ! . . Τετέλεσται.

Ἡ 4 Ἰανουαρίου ἦλθε καὶ παρῆλθε τέσσαρα 150 — μάλ-
ιστα 148, ἕνεκα τοῦ θανάτου δύο βουλευτῶν Καλαμογδάρ-
του καὶ Βενιζέλου — νέους βουλευτὰς τῆς μεγάλης περιφε-
ρείας. Ἐτέχθησαν καὶ ἐδαπτίσθησαν τὴν ἐπομένην εἰς τὰ
ἡγιασμένα ρεῖθρα τοῦ Ἰορδάνου ἀπὸ παντός ρύπου καὶ ἀ-
μαρτίας δωροδοκίας, ἐπεμβάσεως ἢ καλπονοθείσεως καὶ
μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ συνεδριάσωσι διὰ νὰ λάβωσι τὸ ὀρι-
στικὸν χρίσμα, ὑφιστάμενοι τὴν δοκιμασίαν τῶν ἐξελέγ-
ξεων. Μετὰ τὰς πρώτας διαχύσεις τῆς χαρᾶς, πολὺ ἰσχνὰς
τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἐμφαινούσας ὅτι ὁ λαὸς δυσπιστῶν ἀνα-
μένει πρακτικώτερα καὶ ὀριστικώτερα πράγματα διὰ νὰ
χαρῇ, τὰ πάντα ἐπανέρχονται εἰς τὸ πρῶτον καθεστώς.
Ὁ πυρετὸς κοπάζει· τὰ ἐντεταμένα νεῦρα χαλαροῦνται,
ἡ ἐξάφρις κατευναζέται· καὶ οἱ νικηταὶ καὶ οἱ ἡττημένοι
ἔχουν τώρᾳ ἀνάγκην ἀναπαύσεως, καὶ ὁ οὐρανὸς βαρυνθεὶς
νὰ βλέπῃ τὰς καθημερινὰς διαδηλώσεις καὶ ν' ἀκούῃ τὰς